

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 22 DECEMBER 1927

Verslag uit naam der Commissie voor Landbouw, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp houdende verlenging der vorige wetten, waarbij de Regeering gemachtigd wordt zich te verzetten tegen de overdreven ontginning van sommige bosschen en wouden, toebehoorende aan particulieren.

(Zie de n^{rs} 35, 42 en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 21 en 22 December 1927.)

Aanwezig : de heeren BARON RUZETTE, voorzitter ; DE COCK DE RAMEYEN, BARON DE MOFFARTS, BARON D'HUART, DU FOUR, HÉNAULT, MOUSTY, MULLIE, VANDE MOORTELE, VANDEWIELE, VAN VLAENDEREN en BARON VAN ZUYLEN, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Ofschoon het verslag der Commissie voor Landbouw, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp betreffende de bescherming van sommige bosschen en wouden toebehoorende aan particulieren reeds op 28 April 1926 werd ingediend, heeft de Senaat dit ontwerp niet kunnen bespreken tijdens de zitting 1926-1927.

Bijgevolg is de Senaat verplicht andermaal de grendelwet te stemmen die door baron Ruzette werd ingediend op 28 Januari 1921 en sedertdien regelmatig werd hernieuwd voor een termijn van één jaar.

's Lands algemeen belang onder esthetisch, hygienisch en hydrologisch opzicht vergt het meer dan ooit.

De overstromingen, ingevolge de ontbossing door de Duitschers en door de grondmaatschappijen aangericht, bedreigen ons steeds en de grootste vijand van de bosschen, namelijk de speculatie, zet zijne verwoestingen voort.

De hooge prijs der houtsoorten lokt steeds meer en meer de grondmaat-

schappijen aan, daar zij wel bekend zijn met de waarde der bosschen, terwijl in talrijke gevallen de eigenaars niet weten welke de huidige waarde van hun houtbezit is.

Ieder jaar komen duizenden hectaren bosschen en wouden in handen van vreemde grondmaatschappijen en andere; zij behouden die eenigen tijd, doch alswanneer deze wouden opnieuw eigendom van particulieren worden, dan is reeds het overgrootste gedeelte van hun houtbezit geëxploiteerd tot groot voordeel voor deze maatschappijen, doch tot groot nadeel voor de schoonheid en den rijkdom van het land.

Wat zou er gebeuren indien de grendelwet andermaal niet werd verlengd? Zooals vóór den oorlog zou zulks volledige verwoesting onzer prachtigste wouden beteekenen.

De grendelwet dient toegepast met lenigheid, wanneer het Beheer van Bosschen te doen heeft met particulieren, die, om een familiebezit te behouden, belangrijke erfenisrechten moeten betalen, of met erfgenamen, die het deel der anderen wenschen over te nemen. In dit geval staat er een eerbied-

waardig belang op het spel en dient de wet met al de noodige verzachtingen toegepast.

Hoofdzaak is dat de toekomst van de bosschen gevrijwaard worde, dat er in ruime mate stamhout en steigerhout overblijve; het komt er niet op aan dat men eenige jongere boomen meer diene prijs te geven, het kwaad zou niet zeer groot zijn; doch al de voorzorgen moeten genomen worden opdat, bij het vellen en wegruimen dezer groote boomen, de jonge gewassen zouden beschermd blijven; in sommige gevallen zal men de kruin moeten wegnemen alvorens den boom te vellen.

Doch de grendelwet moet in al hare strengheid worden toegepast op de vennootschappen die alleen winstbejag op

het oog hebben en die zich niet bekreunen om de belangen van het land.

Wij verzoeken het Beheer van het Boschwezen dat, bij de toepassing van de wet blijk gaf van zooveel schranderheid, daarover streng te waken.

De Landbouwcommissie van den Senaat acht de wet in overeenkomst met de Grondwet en eenparig stelt zij den Senaat voor het hier behandelde wetsontwerp goed te keuren.

De Voorzitter,
Bon RUZETTE.

De Verslaggever,
Bon J. VAN ZUYLEN.